

כל הפסוק ידענו, ואות זה לא ידענו, שסוף הכתוב לא נראה בראשו.

אמר להם, מיכם, הכל הוא דבר אחד, ובדרגה אחת עוללה. שניין, כמה פנים לפנים יש לקודש ברוך-הוא: פנים המאים. פנים שלא מאים. פנים מתחנונים. פנים רוחקים. פנים קרובים. פנים שלפנים. פנים שלחוין. פנים של ימין. פנים של שמאל.

בא וראה, אשריהם ישראל לפניו הקודש ברוך הוא, שאחיזים בפניהם העליונים של המלךআ'ם, ואותם פנים שהוא ושמו אחיזים בהם, והם ישמו אחד הוי, ושאר העמים אחיזים באותם פנים רוחקים, ואותם פנים מגורף המלך, ולכן הם רוחקים כל אותם של מצרים, שהרי ראיינו כל אותם קרובוי ישמעאל, כמו אחיהם וקרובים היו לו, וכולם היו בפניהם מתחנונים ובאותם פנים רוחקים. ובגלו אברהם, כשהנמל ישמעאל, זכה שם מדורו וחלקו במקומם ששולט על כל הארץ, ואותם פנים רוחקים מתחנונים, על כל אותן פנים של שרר העמים. זהו שכותוב ידו בכל. ומשום לכך על פיו כל אחיו ישפן. בלומר, ישם מדורו וחלקו למעלה מפלם, שכותוב ידו בכל, ששולט על כל שאר הפנים שלמטה, ומושם לכך על פניו כל אחיו וראי,

בא רבי יהודה ור' חזקיה, ונש��ו ידו. אמר רבי יהודה, הינו מה שאנשים אומרים, יין בשמי ר' נביית הבהיר, בקשר של קימא מתעטר. אויל עולם בשיטולך מפני מורה! אויל לדור בשזה יארע באוטו הזמן! אשרי הדור שפכירים את מורה! אשרי הדור שהוא שורי בתוכו!

ידענו, דסיפיה דקרה, לא אתחזוי בריישיה. אמר לון, חייכון, פלא חרד מלאה היא, ובחד הרגא סלקא. פאנא, פמה פנים לפנים, אית ליה לקודשא בריך הוא. פנים דנהרין. פנים דלא נהרין. פנים תפאיין. פנים דלא. פנים דלא. פנים דימינא. פנים דשמאלא.

חא חז, זפאיין אינון ישראל קמיה דקודשא בריך הוא, דאיתן באנפיין עלאין דמלכא. באינון פנים דהוא ושמי אהידן בהו, זאינון ושמי חד הוא. ושאר עמין אהידן באינון פנים רחיקין, באינון פנים תפאיין. ובגני לכך אינון רחיקין מגופא דמלכא, דהא חמיינא כל אינון דמצרים, קרבוי דישמעאל, כמה אחין וקריבין הו ליה, וכלהו הו באנפיין תפאיין, באינון פנים רחיקין.

ובגיניה דאברהם, כד אתגזר ישמעאל, זכה, דשיי מדורייה וחולקיה באתר דשליטה על כל אינון פנים רחיקין ותפאיין, על כל אינון פנים דשאר עמין. הדא הוא דכתיב ידו בכל, ובגני לכך על פניו כל אחיו ישפון, קלוזר, יששי מדורייה וחולקיה לעילא מפלחו, דכתיב ידו בכל, דשליטה על כל שאר פנים דלתפה. ובגין לכך על פניו כל אחיו וראי, דלא זכו כוותיה.

אתו רבי יהודה ור' חזקיה, ונש��ו ידו. אמר רבי יהודה, הינו דאמרי אינשי, חمرا בדרדייא, ונבייא דבירא, בקטירא דקיירא אתעטר. ווי לעלמא, כד יסתלק מר מגיה. ווי לדרא, דיתערע בההוא זמנה. זכה דרא דאשתחמודען ליה למך. זאה דרא דאייה שרי בגניה.